

biðin at vera kokkur, og her byrjaði hansara lívsleið sum kokkur. Hann fekk stutt eftir lærupláss á Hotel Føroyum og lærdi har til hotellkokk. Næmur, sum Signar var, kláraði hann kokkaskúlan við útmerkilsí, hann var tá 22 ára gamal. Signar arbeiddi síðani nøkur ár sum hotellkokkur á Hotel Føroyum; eitt skifti var hann við Norrønu. Í 1997 fekk Signar kjans sum kokkur við sjóverjuskípinum Tjaldrinum, og hetta starvið røkti hann restina av síni lívsleið.

Signar búði til tað seinasta heima saman við mammuni. Ímillum túrarnar tók hann sær av at viðlíkahalda húsini, og hann hevði ætlanir um at byggja sær eina íbúð uppi á loftinum úti á verkstaðnum. Tíverri gjørdist hendan ætlan ikki veruleiki. Hon er tó eitt prógv um stóra kærlíkan, ið Signar hevði til sítt barnaheim og til mammuna.

Signar var ímyndin av vinsemi og trúfesti. Tá Marni og eg ein dagin tosaðu saman um Signar, nevndi Marni, at Signar sum persónur ikki hevði tørv á altíð at fylgja streyminum - hann tordi væl at standa við egnar hugsanir og meiningar. Hetta gjørdi, at man altíð visti, hvar man hevði Signar.

Løtan, tá Signar varð borin til jarðar var hátíðarkend. Tjaldrið var komið á Vestmannahavn. Stór fjøld av fólki fylgdi, og starvsfelagar í búnum vóru møttir mannsterkir at sýna Signari tann seinasta heiðurin. Hesum lítlætna og avhildna manni.

Mínir tankar fara til familjuna hjá Signari. Signar var ein gáva til okkum øll, men saknurin hjá tykkum man vera uttan enda. Heimurin er eina sólstrálu fátækari. Vónandi finna tit treysti í samanhaldinum við hvønn annan og við minnum um tykkara elskaða Signar.

Góði Signar, ein seinasta hjartans tøkk fyri titt vinalag. Tú fert altíð at eiga búgv í mínum hjarta.

Samson

Utøya

22. juli 2011

Tað stendur ein standmynd av einum manni á eini útoyggj við eitt spegilsblankt vatn, har eygu stara út í tóman heim, og kroppur og andlitsbrøgd eru sálarleys.

Illkynjað spjørr liggur um kropp, arm, barm og byrsumúla, og hvør kúla ber sítt navnabretti við devulssettum tramansskapi úr mannsins heljareyga, sum eltir sótsvart krútdoyggj

á eini útoyggj við politiskum, fasistiskum, oyðandi boðskapi: “Slá í hell!”

Óndskapurin stendur millum kross og hosu - millum rivjabein og vargaeygu:

“Eg skal drepa! Eg skal drepa, drepa ungar sálir ein summardag, sum elska lívið og frælsið við ljósum vónum um opinleika, rættvísi, brøðralag, millum allar tjóðir, fólkasløg og bygdaløg á Guðs grønu jørð!”

Blóðið rann millum silkigras og litríkar útoyggjablómur, smáar tinnur og brimbrýnt malargrót og litaði deytt vatn reytt.

Blóðið reinsar - í kærlíkans - og bardagalíti.

Vaskar fjøruklett við sveita reyðum av ungum sálum deyðum, ið lótu blóð til frælsi og brøðralag ein ljósan dag í juli.

Frits, 22.julíu 2011

www.sosialurin.fo

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum, sum sýndu samkenslu, tá kæra mamma, mostir, vermamma, omma, langomma og olduomma okkara

Signhild Danielsen
Tórshavn

andaðist og varð jarðað.

Takk til tykkum á Lágargarði, ið vóru so góð við hana. Takk til talarar og Dupultkvartettina fyri vakran sang. Takk fyri kransar og blómur og takk fyri minnisgávu til Lágargarð. Takk fyri alla hjálp og takk til tykkum øll, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Jana, Jórun og Regin

TAKK

Hjartaliga takki eg tykkum øllum, sum mintust til mín á 85 ára degnum og gjørdu hann so hugnaligan.

Karla Hansen
Blikagøta
Runavík

TØKK

Hjartaliga takk fyri sýnda samkenslu, tá ið kæra, elskaða mamma, omma, vermamma, langomma og systir okkara

Ingibjörg Tjaldrastein
av Sandi

andaðist og varð jarðað.

Tøkk øll tit, ið vitjaðu hana so trúliga. Tøkk til starvsfólk á B6. Og øll tit á Áargarði, bæði búfolk, starvfólk og læknin Petur Højgaard, tøkk fyri at tit vóru so góð við mammu okkara ta tíðina, hon var har. Tøkk til prest fyri vøkur orð, organist, kirkjutænara, gravara, berarar, sangarar og Bárð fyri sera vakran sang. Takk fyri uppringingar, blómur, kransar, peningagávu til Áargarð og tykkum, ið bakaður og gjørdur er við. Ein hjartans tøkk, øll tit mongu, ið fylgdu mammuni til hennara seinasta hvíldarstað á fold.

Vegna familjuna
Bolvig, Niels Jóhannis
og Eyðbjörg Tjaldrastein við familju

Jeg er så glad ja så inderlig glad
jeg hører hjemme i den himmelske stad
her er vi kun kort ja så rejser vi bort
med Jesus herfra - haleluja